

УДК 305+351.741+355.11

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/363-364

Ростислав АТАМАНЮК

курсант ННІ права та підготовки
фахівців для підрозділів
Національної поліції

Марина ЛОГІНОВА

викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ГЕНДЕРНІ ПИТАННЯ В СЕКТОРІ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Гендерні питання в секторі безпеки і оборони України стають все більш важливим аспектом у сучасному світі. Участь жінок в армії поступово зростає, проте існують виклики щодо забезпечення адекватної підготовки та захисту від дискримінації. Захист від сексуального та домашнього насильства стає також важливим аспектом, особливо в умовах військових конфліктів. Важливо сприяти участі жінок в керівництві в армії та інших військових структурах, щоб забезпечити більш різноманітні погляди та досвід управління. Також потрібно враховувати гендерні аспекти при плануванні та проведенні військових операцій та миротворчих місій. Збільшення гендерної освіченості серед персоналу у секторі безпеки і оборони та боротьба з гендерною дискримінацією та стереотипами – також важливі кроки у напрямі створення більш рівних та інклюзивних умов праці.

Україна приділяє увагу заходам щодо створення рівних умов для чоловіків і жінок у сфері безпеки і оборони. Наприклад, були прийняті певні законодавчі акти, що гарантують рівні права для жінок та чоловіків у військовій сфері, а також запроваджені заходи з професійної підготовки та підвищення кваліфікації.

Для подолання цих проблем необхідно не лише удосконалювати законодавство, але і впроваджувати програми підвищення свідомості, активно залучати їх до вирішення стратегічних питань у секторі безпеки і оборони, важливо розробляти комплексні плани дій, які враховуватимуть специфіку цієї галузі та потреби жінок та чоловіків. Це вимагатиме спільних зусиль уряду, військових структур, громадських організацій та міжнародних партнерів. Також важливо проводити регулярні навчання та тренінги з питань гендерної чутливості та недопущення дискримінації серед військовослужбовців. Це допоможе забезпечити атмосферу рівності, взаємоповаги та сприятиме формуванню професійного середовища, де кожен може розвиватися та робити внесок у загальне благо.

Додатковим аспектом вирішення гендерних питань у секторі безпеки і оборони є забезпечення ефективного механізму моніторингу та звітності. Це означає систематичне збирання даних про участь жінок у військових структурах, їхній доступ до кар'єрних можливостей, а також випадки дискримінації чи насильства. Крім того, важливо розвивати мережу підтримки та захисту для жінок, які працюють у секторі безпеки і оборони. Це може включати в себе психологічну та правову підтримку, доступ до медичної допомоги та інші соціальні послуги.

Необхідно також активно сприяти включенню гендерних питань у стратегічне планування та розробку політик у секторі безпеки і оборони. Це означає врахування різних потреб чоловіків і жінок у всіх аспектах діяльності, від розробки зброї та екіпірування до планування військових операцій.

Загалом вирішення гендерних питань у секторі безпеки і оборони вимагає комплексного підходу, який враховує потреби та права як чоловіків, так і жінок, і спрямований на створення більш рівних та інклюзивних умов для всіх працівників у цій сфері.

У висновку можна сказати, що гендерні питання в секторі безпеки і оборони України є важливим аспектом, який потребує уваги та системних заходів для вирішення. Забезпечення рівних можливостей та захисту прав як чоловіків, так і жінок у військовій сфері є важливим елементом будівництва сильної та стабільної країни.

Для досягнення успіху у вирішенні гендерних проблем необхідно сприяти більшому представництву жінок у вищих посадах, запроваджувати ефективні механізми запобігання сексуальному та гендерному насильству, розвивати гендерну освіту та усвідомлення серед персоналу, а також враховувати гендерні аспекти у всіх напрямках стратегічного планування та діяльності в секторі безпеки і оборони. Лише завдяки спільним зусиллям уряду, громадськості та міжнародних партнерів можна досягти значного прогресу в цій сфері та створити більш справедливе та інклюзивне суспільство.

1. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків : Закон України від 08.09.2005. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15#Text>.

2. Гендерні медійні практики: навчальний посібник із гендерної рівності та недискримінації для студентів вищих навчальних закладів. OSCE. URL : <https://www.osce.org/uk/ukraine/284966>.

3. Впровадження гендерної рівності у секторі безпеки і оборони України: досягнення та виклики. *Укрінформ*. URL : <https://www.ukrinform.ua/rubric-preshall/2837474-vprovadzenna-gendernoi-rivnosti-u-sektori-bezpeki-i-oboroni-ukraini-dosagnenna-ta-vikliki.html>.

УДК 305+342.722

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/364-365

Артур БЕСКРОВНИЙ

курсант 1 курсу факультету
підготовки фахівців для підрозділів
кримінальної поліції

Олександр ЖУРАВЕЛЬ

старший викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ТА НЕДИСКРИМІНАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ, СПРИЯННЯ СТВОРЕННЮ БЕЗБАР'ЄРНОГО БЕЗПЕКОВОГО СЕРЕДОВИЩА

Питання гендерної рівності становлять основні демократичні цінності, що утримують фундамент сучасної цивілізації. Здійснення збалансованої державної гендерної політики є одним із ключових векторів для подальшого розвитку України як демократичної держави на шляху до інтеграції в Європейську спільноту. Україна впроваджує законодавче регулювання гендерних питань на основі міжнародних та національних нормативно-правових актів, спрямованих на забезпечення гендерного паритету та рівних прав чоловіків і жінок.

Успіх такої політики залежить від комплексної реалізації прав чоловіків і жінок у нових історичних умовах. Гендер є системою цінностей і стандартів, яку формують та підтримують громадські інститути певного суспільства. Ця система визначає соціальні ролі, норми та характеристики поведінки для жінок і чоловіків у контексті соціальних, економічних та культурних умов [1, с. 17].

Гендерна рівність означає забезпечення рівних прав і можливостей для жінок і чоловіків, дозволяючи їм реалізувати свій потенціал незалежно від статі. Це модель системи стримувань і противаг, яка забезпечує паритет інтересів у всіх сферах життя суспільства.

На конституційному рівні гендерна рівноправність визнається як основний принцип. Це означає, що чоловіки і жінки мають однакові права та можливості незалежно від статевих ознак. Вона проявляється у встановленні рівноправності володіння правами, сталості цих прав протягом життя та незалежності від формальних норм права [2].

Суспільний рівень гендерної демократії визначається паритетною участю жінок і чоловіків у всіх сферах життя, масштабною пропагандою гендерної рівноправності, прийняттям державних програм підтримки жіночих ініціатив, розширенням громадських організацій і рухів, а також пропорційним представництвом у владних структурах. Такий